

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/151/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116010843
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7116010843.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej, sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Karola Kučeru v trestnej veci proti obžalovanému H. D. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T/33/2016 zo dňa 16. 11. 2016 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 6. marca 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 5T/33/2016 zo dňa 16. 11. 2016 uznal obžalovaného H. D. vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zák. pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že

v Košiciach dňa 16. 9. 2015 v čase 17.45 hod. na ul. Bocatiovej č. 10 v byte násilným spôsobom vnikol do obydľia B. P. tak, že po tom, čo ona otvorila vchodové dvere do bytu susede B. G., tá vošla dnu, ako dvere spoločne zatvárali, H. D. pristúpil k bytu, vloženie svojej nohy medzi zárubňu a dvere vytvoril prekážku k ich zatvoreniu, popritom rukami tlačil do dverí a pretlačil ich, následne vošiel do bytu, kde ho poškodená B. P. vyzvala, že si ho v byte neželá, napriek tomu ho neopustil, ale fyzicky napadol tam nachádzajúcu sa B. G. úderom do oblasti tváre, ktorá spadla na zem, pričom jej spôsobil zranenia s dobou liečenia 2 dni, následne po tom, čo mu povedala majiteľka bytu, že zavolá políciu, byt opustil a odišiel na neznáme miesto.

Súd podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., pretože pokladá trest uložený skorším trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 7T/19/2015 zo dňa 26. 5. 2015, ktorým bol odsúdený podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre účely výkonu trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že sa nestotožňuje s úpravou

právnej kvalifikácie konania obžalovaného a konštatoval, že vykonané dôkazy v dostatočnej miere preukázali subjektívnu stránku konania obžalovaného vo vzťahu ku Zdenke G., ktorá tu vystupuje ako osoba vyššieho veku v zmysle § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. Dokazovanie podľa názoru prokurátora potvrdilo úmysel obžalovaného v tom smere, že mal najprv konflikt so B. G., ktorá sa bránila tak, že vošla do bytu susedy B. P.. Obžalovaný v protiprávnom konaní pokračoval s cieľom dostať sa do bytu, kde sa schovala B., čo sa mu aj podarilo a túto fyzicky napadol. Z týchto skutočností je podľa neho potvrdené, že úmysel obžalovaného smeroval jednoznačne k napadnutiu poškodenej G., pričom nebral ohľad nato, že neoprávnene a násilným spôsobom vnikol do obydľia iného.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na dôvodoch podaného odvolania, poukázal na rozhodnutie okresného súdu, na osobu svedkyne P. a navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný sa priklonil k napadnutému rozsudku, ktorý považuje za správny a zákonný a navrhol preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Z obsahu napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z výpovede obžalovaného, z výpovede svedkyne E. V., B. G., B. P., svedka H. Y., z konfrontácie medzi obžalovaným a svedkyňou V., na podklade ktorých dospel k záveru o vine obžalovaného zo žalovaného skutku, ktorý však na rozdiel od prokurátora v obžalobe právne kvalifikoval len ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., pretože skutočnosť, že obžalovaný si vybral byť svedkyne P. len pre jej vek a možný menší odpor, nebola v konaní pred súdom, ani v prípravnom konaní nijako preukázaná. Okresný súd vyhodnotil, že obžalovaný síce vedel o veku svedkyne P., avšak cieľom jeho konania bola iná osoba - svedkyňa G.. To, že si táto svedkyňa vybrala ako úkryt práve byť svedkyne P. je podľa názoru okresného súdu len zhoda náhod. Obžalovaný sa usiloval dostať jedine k svedkyňi G. bez ohľadu nato, v akom byte sa chcela ukryť. Na podporu svojich záverov okresný súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tdo 65/2013, v ktorom bol prezentovaný názor, že spáchanie činu voči osobe vyššieho veku možno považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby len pri úmyselnom trestnom čine. Zároveň sa vyžaduje, aby páchatel vedel, že poškodený je osobou vyššieho veku a aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatel'a spáchať trestný čin.

Krajský súd sa po dôkladnom preštudovaní predloženého spisového materiálu s týmto záverom okresného súdu stotožnil.

Ako je to zrejmé z odvolania prokurátora namietal, že okresný súd právne nekvalifikoval konanie obžalovaného aj podľa § 194 ods. 3 písm. a/ Tr. zák., podľa ktorého sa odňatím na tri roky až osem rokov potrestá páchatel', ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 voči chránenej osobe.

Chránenou osobou sa pritom podľa § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. považuje osoba vyššieho veku. Podľa názoru prokurátora prezentovaného v odvolaní malo byť naplnenie tohto kvalifikačného znaku, t. j., že subjektívna stránka konania obžalovaného vo vzťahu ku B. G., ktorá tu vystupuje ako osoba vyššieho veku v zmysle § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák., preukázané vykonanými dôkazmi, ktoré bližšie nešpecifikoval a následne poukazoval na to, že obžalovaný mal konflikt so svedkyňou G., ktorá sa pred ním chcela ukryť do bytu susedy P., kde neoprávnene vnikol a fyzicky ju napadol. Z týchto skutočností je podľa názoru prokurátora potvrdené, že úmysel smeroval jednoznačne na poškodenú G., pričom nebral ohľad na to, že neoprávnene a násilným spôsobom vnikol do obdobia iného.

Pokiaľ ide o naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 194 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. krajský súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že spáchanie činu voči osobe vyššieho veku možno považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby len vtedy, ak páchatel' túto okolnosť subjektívne spája s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatel'a spáchať trestný čin.

Samotný prokurátor však v odvolaní konštatoval, že úmysel obžalovaného smeroval jednoznačne k napadnutiu poškodenej G. a nie k vniknutiu do

obydlia svedkyne P.. Vniknutie do obydlia tejto svedkyne vyššieho veku bolo podľa názoru krajského súdu len spôsob ako dosiahnuť želaný cieľ bez ohľadu na vek tejto svedkyne. Obydlie svedkyne vyššieho veku ako miesto útoku na svedkyňu G. si nevybral obžalovaný, ale práve svedkyňa G., ktorá sa tam snažila pred obžalovaným ukryť.

Vzhľadom k tomu, že ani v štádiu odvolacieho konania nebol preukázaný úmysel obžalovaného vniknúť do obydlia svedkyne P. preto, že je osobou vyššieho veku, u ktorej preto predpokladal menší odpor, krajský súd zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné a v ďalšom už len odkazuje na presvedčivé odôvodnenie rozsudku okresného súdu, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje.

Aj pokiaľ ide o uložený trest okresný súd nepochybil, keď vzhľadom na zmiernenie právnej kvalifikácie skutku obžalovaného, upustil od potrestania obžalovaného podľa § 44 Tr. zák., pretože trest uložený skorším trestným rozkazom v trvaní 2 roky nepodmienečne celkom postačuje na zabezpečenie účelu trestu, t. j. na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.